

กฎกระทรวง
การสำรวจตัวอย่างอนามัยและสวัสดิการ
พ.ศ. ๒๕๖๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙ และมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติสถาบันฯ พ.ศ. ๒๕๕๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๘ เป็นต้นไป

ข้อ ๒ กฎกระทรวงนี้ให้มีอายุสิบปี

ข้อ ๓ ในกฎกระทรวงนี้

“ครัวเรือน” หมายความว่า ครัวเรือนของบุคคลทั่วไปซึ่งอาจประกอบด้วยบุคคลคนเดียว หรือหลายคนซึ่งอาศัยอยู่ในสถานที่เดียวกันหรือในบริเวณเดียวกัน ทั้งนี้ บุคคลดังกล่าวอาจเป็นหรือไม่เป็นเครือญาติกันก็ได้

“หัวหน้าครัวเรือน” หมายความว่า สมาชิกในครัวเรือนคนใดคนหนึ่งซึ่งได้รับการยอมรับนับถือ หรือยกย่องจากสมาชิกในครัวเรือนคนอื่นให้เป็นหัวหน้าครัวเรือน

“สมาชิกในครัวเรือน” หมายความว่า บุคคลซึ่งอาศัยอยู่ประจำในครัวเรือนในวันที่ทำการสำรวจตัวอย่าง และให้หมายความรวมถึงบุคคลซึ่งเคยอยู่ประจำในครัวเรือน แต่เด็กไปที่อื่นชั่วคราวโดยไม่มีวัตถุประสงค์จะไปอยู่ประจำที่อื่น ทั้งนี้ บุคคลดังกล่าวอาจเป็นหรือไม่เป็นเครือญาติกันก็ได้

ข้อ ๔ ให้สำนักงานสถิติแห่งชาติสำรวจตัวอย่างอนามัยและสวัสดิการเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการได้รับสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล การเจ็บป่วย การรับบริการส่งเสริมสุขภาพ การรับบริการทันตกรรม การรับบริการด้านสาธารณสุข ค่าใช้จ่ายในการรับบริการด้านสาธารณสุข และการเข้าถึงสวัสดิการค่ารักษาพยาบาลของประชาชน และลักษณะของสภาพที่อยู่อาศัยของครัวเรือน เพื่อประโยชน์ในการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย และการกำหนดนโยบายเพื่อการบริหารของหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน

ข้อ ๕ เขตท้องที่ที่ทำการสำรวจตัวอย่างอนามัยและสวัสดิการ ได้แก่ ทุกเขตท้องที่ ทั่วราชอาณาจักร

ข้อ ๖ ให้หัวหน้าครัวเรือนหรือสมาชิกในครัวเรือนของทุกครัวเรือนที่อยู่ในเขตท้องที่ตามข้อ ๕ ซึ่งได้รับคัดเลือกเป็นครัวเรือนตัวอย่าง เป็นผู้ให้ข้อมูลแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ โดยการให้สัมภาษณ์ ตอบแบบสอบถามผ่านระบบเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ หรือด้วยวิธีการอื่น ตามที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนด

ข้อ ๗ ให้สำนักงานสถิติแห่งชาติเป็นหน่วยงานผู้รับผิดชอบทำการสำรวจตัวอย่างอนามัย และสวัสดิการตามกฎหมายนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

ประเสริฐ จันทร์วงศ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎหมายทั่วไปนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรสำรวจตัวอย่างอนามัย และสวัสดิการในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักร เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการได้รับสวัสดิการ ค่ารักษาพยาบาล การเจ็บป่วย การรับบริการส่งเสริมสุขภาพ การรับบริการทันตกรรม การรับบริการด้านสาธารณสุข ค่าใช้จ่ายในการรับบริการด้านสาธารณสุขและการเข้าถึงสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล ของประชาชน และลักษณะของสภาพที่อยู่อาศัยของครัวเรือน เพื่อประโยชน์ในการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศไทย และกำหนดนโยบายเพื่อการบริหารของหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน จึงจำเป็นต้องออกกฎหมายนี้